

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 25-2-2018

Chúa nhật 2 Mùa Chay

Được biến đổi hình dạng

LỜI CHÚA: Mc 9, 2-10

Hôm ấy, Đức Giêsu đem các ông Phêrô, Giacôbê và Gioan đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông. Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy. Và ba môn đệ thấy ông Êlia cùng ông Môsê hiện ra đàm đạo với Đức Giêsu. Bấy giờ, ông Phêrô thưa với Đức Giêsu rằng: “Thưa Thầy, chúng con ở đây, hay quá! Chúng con xin dựng ba cái lều, Thầy một cái, ông Môsê một cái, và ông Êlia một cái”. Thực ra, ông không biết phải nói gì, vì các ông kinh hoàng. Và có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây, có tiếng phán rằng: “Đây là Con Ta Yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người”. Các ông chợt nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn Đức Giêsu với các ông mà thôi.

Ở trên núi xuống, Đức Giêsu truyền cho các ông không được kể lại cho ai nghe những điều vừa thấy, trừ khi Con Người đã từ cõi chết sống lại. Các ông tuân lệnh đó, nhưng vẫn bàn hỏi nhau xem câu “từ cõi chết sống lại” nghĩa là gì.

SUY NIỆM

Đức Giêsu mê những ngọn núi vắng vẻ, đó là nơi Ngài gặp gỡ Cha, chìm đắm trong cầu nguyện.

(xem tiếp trang 2)

**Thượng Hội đồng Giám mục Khoá thường lệ thứ 15:
“Chân phước Anrê Phú Yên -
Một Người trẻ Chứng nhân”**

WHD (19.02.2018) – Như tin đã đưa, Ban Thư ký Thượng Hội đồng Giám mục Khoá thường lệ thứ 15 có một trang web riêng, giúp mọi người quan tâm, đặc biệt các bạn trẻ, có thể cập nhật thông tin về Thượng Hội đồng, tại địa chỉ: <http://www.synod2018.va>.

Các ngôn ngữ được lưu hành trên trang web này gồm: Ý, Anh, Pháp, Tây Ban Nha và Đức.

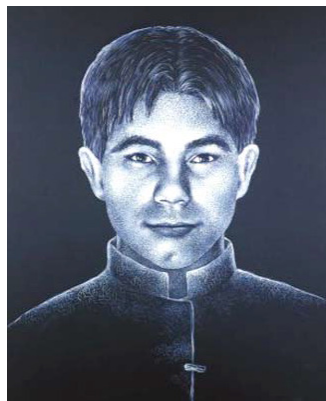
Đặc biệt, trang web có mục “Người trẻ Chứng nhân”. Trong số 11 vị đã được giới thiệu, có thánh Têrêsa Lisieux (Têrêsa Hải đồng Giêsu); thánh Kateri Tekakwitha, Bông huệ của dân Mohawk; Chân phước Anrê Phú Yên, Việt Nam...

Sau đây là bài viết về Chân phước Anrê Phú Yên trong mục “Người trẻ Chứng nhân” trên trang web chính thức của Thượng Hội đồng Giám mục Khoá Thường lệ 15.

*

Chân phước Anrê Phú Yên là người có thể trạng yếu, nhưng tư chất thông minh và tính tình nhân hậu. Mẹ ngài là một quả phụ, đã xin cha Đắc Lộ, một giáo sĩ Dòng Tên và là nhà truyền giáo lừng lẫy, nhận ngài làm môn sinh. Năm 1641, lúc 16 tuổi, ngài cùng mẹ lãnh nhận phép Rửa. Từ ngày ấy, ngài quyết đi sâu vào đời sống thiêng liêng. Ngài trở thành một trong số cộng sự viên đắc lực của cha Đắc Lộ, và một năm sau, 1642, ngài được nhận vào Hội Thầy giảng do Cha Đắc Lộ thành lập, gọi là “Nhà Đức Chúa Trời”. Theo yêu cầu của Hội, ngài đã tuyên khấn dâng mình phục vụ Giáo hội và loan báo Tin Mừng.

Tháng Bảy 1644, quan Nghè Bộ từ kinh đô trở về, được biết có nhiều người Đàng Trong theo đạo, đã ra lệnh cấm giảng đạo trong vùng thuộc quyền ông (Đàng Trong cũng thuộc vương quốc Đại Nam). Các Kitô hữu phải chịu trăm bề khổ nhọc. Quan truyền cho cha Đắc Lộ phải ngưng

việc dạy đạo và buộc ngài phải quay về Ma Cao (nhượng địa của Trung Hoa thuộc quyền Bồ Đào Nha). Trước hết quan ra tay bắt bớ các thầy giảng. Ông ta truyền lệnh cho quân lính đến nhà cha Đắc Lộ, rồi bắt thầy Anrê, vì không bắt được

một thầy khác như đã định. Quân lính lấy gậy gộc đánh ngài, trói lại rồi giải xuống thuyền đưa về dinh quan. Thầy Anrê bị giải đến trước mặt quan vào chiều ngày 25 tháng Bảy 1644. Quan tổng trấn cố ép ngài từ bỏ sự “mê muội” và chối bỏ đức Tin. Thầy Anrê đáp lại ngài sẵn sàng chịu mọi khổ hình, chứ không chối bỏ đức Tin. Ngài nói, chịu mọi đau đớn, kể cả cái chết, vì đức Tin, là một niềm vinh dự. Ngày 26 tháng Bảy, khoảng 5 giờ chiều, người ta đưa ngài đến nơi chịu khổ hình. Dọc đường, ngài khuyên nhủ các tín hữu hãy giữ vững đức Tin, xin mọi người hãy nâng đỡ ngài bằng lời cầu nguyện và đừng đau buồn vì ngài phải chết. Ngài lặp đi lặp lại: “Hãy lấy tình yêu đáp lại tình yêu của Thiên Chúa chúng ta, hãy lấy sự sống báo đền sự sống”. Cha Đắc Lộ kể lại, theo thói quen, người ta đặt một chiếc chiếu nhỏ để ngài quỳ, nhưng ngài muốn máu mình đổ xuống đất như Chúa Kitô đã làm. Lính lấy giáo đâm ngài nhiều nhất xuyên qua cạnh sườn trái, rồi lấy mã tấu chém đầu ngài, ngài kêu lớn: “Lạy Chúa Giêsu”.

“Hơn 350 năm nay, các tín hữu Công giáo Việt Nam không bao giờ quên vị chứng nhân Tin Mừng, vị tử đạo tiên khởi của đất nước mình” (Thánh giáo hoàng Gioan Phaolô II). Xin Chân phước Anrê giúp các giáo lý viên có được “lòng quả cảm” trở thành chứng nhân đức Tin qua đời sống tận hiến cho Đức Kitô và anh chị em mình. ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Có nhiều ngọn núi trong cuộc đời Đức Giêsu: núi của Bài Giảng về các mối phúc, núi Tabo nơi Ngài biến hình, núi Sọ và núi Ôliu nơi Chúa thăng thiên. Những ngọn núi trở thành cột mốc đánh dấu. Những ngọn núi đan vào nhau làm nên cuộc hành trình. Ba môn đệ thân tín được Ngài đưa lên núi Tabo, để củng cố niềm tin của họ, trước khi họ thấy Ngài như người bị Cha bỏ rơi và bị mọi người khai trừ ruồng rẫy trên núi Sọ. Nhưng vinh quang của núi Tabo chỉ là một loé sáng bất ngờ và tạm thời, báo trước vinh quang viên mãn khi Ngài về Thiên Quốc.

Biến hình là một hành động của Thiên Chúa Cha. Sau khi gặp Cha, Đức Giêsu được Cha biến hình. Sự biến đổi này ảnh hưởng đến thân xác và khuôn mặt, và đến cả ý phục của Ngài. Vinh quang của Con Thiên Chúa làm người vốn bị che khuất, nay được Cha hé mở cho các môn đệ. Ông Môsê ngày xưa, sau khi lên núi gặp Đức Chúa cũng đã phải che lại khuôn mặt chói lọi của mình. Chẳng ai gặp Thiên Chúa thực sự mà lại không biến hình. Đời sống kết hiệp thực sự với Thiên Chúa làm cho người Kitô hữu tỏa sáng rực rỡ. Biến hình không phải là trở thành cái gì khác mình, như Tôn Ngộ Không với các trò biến hoá. Biến hình là trở lại với cái tôi sâu thẳm của mình: tôi là con yêu dấu của Thiên Chúa. Từ khi chịu phép Thánh Tẩy, chúng ta đã bước vào một cuộc biến hình, từ từ và liên tục. Nếu chúng ta chấp nhận đi vào đường hẹp của Thầy Giêsu chúng ta sẽ được biến hình đổi dạng và phản ánh ngời sáng hơn vinh quang Chúa (x. 2Cr 3,18). Chúng ta phải trở thành điều chúng ta đang là. Đời sống Kitô hữu là một cuộc lên núi và xuống núi với Chúa Kitô mỗi ngày. Cần cảm nếm được sự dịu ngọt và hạnh phúc khi được chiêm ngắm Chúa Giêsu trên núi cao. Nhưng cũng phải xuống núi với Chúa để đi đến nơi hiển mình, nơi phục vụ, đi cùng và đi sau Chúa Giêsu đến với Vườn Dầu và Núi Sọ.

Ước gì chúng ta dám đón nhận những gai góc đời thường và nhìn

(xem tiếp trang 3)

Một giám mục của Giáo hội thẩm lạng Trung Quốc: “Chúng tôi sẽ vâng phục Đức giáo hoàng”

WHĐ (18.02.2018) / Vatican Insider – Đức giám mục Giuse Nguyễn Cảnh Nghi, một nhân vật có thẩm quyền của Giáo hội thẩm lạng Trung Quốc, nói rằng “Tôi muốn xin các bạn hữu ở ngoài Trung Hoa đại lục, bao gồm cả những ai ở Hong Kong, Ma Cao, Đài Loan: Xin đừng phát biểu nhân danh chúng tôi. Đừng cứ nhất quyết nói thay cho chúng tôi. Các vị không phải là người có thể đại diện cho Giáo hội thẩm lạng ở Trung Quốc”.

Cùng với cộng đoàn của ngài, Đức cha Nghi cho biết ngài vâng phục Đức giáo hoàng và Tòa Thánh, “cho dù mối quan hệ giữa Trung Quốc và Vatican đạt được sẽ như thế nào”. Và từ nay trở đi, ngài xin tất cả các “bạn hữu” ở Hong Kong, Ma Cao, Đài Loan và ở những nơi khác trên thế giới hãy bỏ đi “ý định nói thay cho chúng tôi, nói nhân danh Giáo hội thẩm lạng”, bởi vì “trong thực tế hiện nay của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, không ai có thể tuyên bố rằng mình đại diện cho Giáo hội thẩm lạng”.

Trong “cơn bão truyền thông” của những ngày gần đây, lại được các động cơ chính trị thổi phồng lên nhằm hâm nóng lại các chiến dịch được dàn xếp bởi một vài nhóm ở Hong Kong và một số khu vực ở phương Tây đang chống lại một bước ngoặt có thể xảy ra trong mối quan hệ giữa Trung Quốc và Vatican, phát biểu của Đức cha Giuse Nguyễn Cảnh Nghi, giám mục giáo phận Tê Tê Cáp Nhĩ ở tỉnh Hắc Long Giang, được mọi người đặc biệt chú ý. Bởi vì đó là lời nói của một nhân vật có thẩm quyền ở Trung Quốc.

Đức cha Giuse Nguyễn Cảnh Nghi năm nay 60 tuổi, là một trong những nhân vật quan trọng và được kính trọng nhất của Giáo hội được gọi là “thẩm lạng” ở Trung Quốc. Tuy nhiên, đến tận bây giờ bộ máy của chính phủ Trung Quốc vẫn không công nhận ngài là giám mục. Lúc 31 tuổi, ngài đã là một linh mục trẻ - với các nhiệm vụ khá quan trọng - có mặt trong một hội nghị hồi tháng Mười Một 1989 tại thôn Trương Nhị Sách, một ngôi làng nhỏ thuộc huyện Tam Nguyên, tỉnh Thiểm Tây. Hội nghị này quy tụ khoảng hai mươi giám mục hoặc các đại diện giám mục của Giáo hội thẩm lạng, nhằm thành lập một Hội đồng Giám mục Trung Quốc sinh hoạt ngoài sự kiểm soát của chính phủ.

Đức cha Nghi, được tấn phong bí mật vào tháng Sáu 1995, từng bị giam giữ

ba lần và bị hạn chế tự do cá nhân, trong đó lần bị giam lâu nhất là sau hội nghị “bí mật” ở thôn Trương Nhị Sách, và kéo dài hơn hai năm, từ tháng Chín 1990 đến tháng Mười Hai 1992. Đó cũng là lý do tại sao, ngày nay, những lời nói của ngài có vẻ mạnh mẽ và đầy thách đố hơn bao giờ hết.

Ngày 16-02-2018, trang mạng Vatican Insider đã đăng bài trao đổi với Đức cha Nguyễn Cảnh Nghi sau đây, do phóng viên Gianni Valente thực hiện:

*

– *Thưa Đức cha, người ta quan tâm rất nhiều sau khi có những sáng kiến kỳ lạ liên quan đến tình hình hiện nay và tương lai của Giáo hội Công giáo tại Trung Quốc.*

– Từ cuối tháng Giêng 2018, khi những tin đồn về việc có thể đã bắt đầu có những tiến triển trong mối quan hệ giữa Trung Quốc và Vatican, đã có nhiều tường thuật, bình luận, phân tích và giả thuyết về vấn đề này. Theo giới truyền thông, một số người tỏ ra thất vọng, và một số người khác lại vui mừng. Cũng có những người phát biểu nhân danh cộng đoàn Giáo hội “thẩm lạng”, và lên tiếng nói rằng họ phải bảo vệ cộng đoàn ấy trước những bất công. Họ nói rằng Giáo hội thẩm lạng ở Trung Quốc là “nạn nhân” của tiến trình cải thiện mối quan hệ giữa chính quyền Trung Quốc và Vatican của Đức giáo hoàng và Giáo triều Rôma.

– *Thế Đức cha nhìn nhận tất cả những điều này như thế nào?*

– Tôi là một giám mục của cộng đoàn Giáo hội Công giáo thẩm lạng ở Trung Quốc. Tôi biết ơn những ai quan tâm đến chúng tôi và đã giúp chúng tôi trong mọi cách có thể. Nhưng tôi cũng muốn nói với tất cả mọi người rằng đất nước Trung Quốc rất rộng, và Giáo hội có những hoàn cảnh rất khác nhau tùy từng nơi, và điều này áp dụng trước hết đối với Giáo hội thẩm lạng. Vì vậy, tôi thành tâm cầu xin các bạn hữu của chúng tôi ở ngoài

(xem tiếp trang 4)

Ngày Giới trẻ Thế giới Panama 2019: đã có hơn 40.000 người ghi danh

WHĐ (22.02.2018) – Việc ghi danh tham dự Ngày Giới trẻ Thế giới Panama 2019 đang “diễn ra tốt đẹp”, cha João Chagas, đặc trách Giới trẻ thuộc Phân bộ Giáo dân của Bộ Giáo dân, Gia đình và Sự sống, đã phát biểu như trên trong cuộc trả lời phỏng vấn với hãng tin Công giáo *Sir* của Italia hôm thứ Ba, 20 tháng Hai 2018. “Trong vòng hơn một tuần, đã có hơn 40.000 người ghi danh, gồm trong khoảng 1.000 nhóm ... Những con số trên cho thấy người trẻ rất quan tâm đến sự kiện này”.

Trưa Chúa nhật 11 tháng Hai vừa qua, chính Đức giáo hoàng đã trực tiếp ghi danh tham dự Ngày Giới trẻ Thế giới “như một người hành hương”.

Cha Chagas nói, “Nói về con số thì thật khó dự đoán. Người trẻ luôn làm

cho chúng ta ngạc nhiên ... Chúng tôi đang chuẩn bị đón tiếp hơn nửa triệu người tham dự”.

Cha Chagas cũng cho biết: “Để chuẩn bị cho Ngày Giới trẻ Thế giới Panama 2019, sẽ có cuộc gặp gỡ từ ngày 7 đến 9 tháng Sáu 2018 tại Panama với khoảng 300 đại biểu đang hoạt động mục vụ giới trẻ trên khắp thế giới. Cuộc gặp gỡ này sẽ giới thiệu phần lớn chương trình tại các giáo phận, ngày hội về ơn gọi...”. Cha nhắc lại rằng Ngày Giới trẻ Thế giới “không phải là một chuyến du lịch, mà là một cuộc hành hương”, vì thế những người tham dự hành hương cần phải “giản dị, hy sinh và đi vào điều chính yếu”. ■

(Theo *Zenit*)

Ủy ban Tòa thánh Bảo vệ Trẻ vị thành niên: bổ nhiệm và tái bổ nhiệm

WHĐ (18.02.2018) – Ngày 17-02-2018, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tái bổ nhiệm Đức hồng y Sean O'Malley, Tổng giám mục Boston, vào chức vụ Chủ tịch Ủy ban Tòa thánh Bảo vệ Trẻ Vị thành niên.

7 thành viên khác cũng được tái bổ nhiệm, trong đó có 3 phụ nữ (2 nữ tu và 1 giáo dân), và 4 người nam (1 giám mục, 2 linh mục và 1 giáo dân), đại diện cho Châu Âu (2), Châu Á (1), Châu Phi (2) và Châu Mỹ (2); đó là:

- Đức ông Robert Oliver, thư ký Ủy ban (Hoa Kỳ);
- Cha Hans Zollner, Dòng Tên, người Đức, Giám đốc Trung tâm Bảo vệ Trẻ vị thành niên của Đại học Giáo hoàng Grêgôriana (Roma);
- Bà Hanna Suchocka, nguyên Thủ tướng Ba Lan;
- Đức giám mục Luis Manuel Ali Herrera, giám mục phụ tá Tổng giáo phận Bogotá, giám đốc khoa tâm lý tại Chủng viện của Tổng giáo phận Bogotá (Colombia);
- Gabriel Dy-Liacco, chuyên gia tâm lý trị liệu (Philippines);
- Nữ tu Saula Kayula Gertrude Lesa, tác giả một số tác phẩm về bảo vệ trẻ vị thành niên (Zambia)
- Nữ tu Hermenegild Makoro, Dòng Thừa sai Máu Châu Á (Nam Phi).

Ngoài ra, Đức Thánh Cha cũng bổ nhiệm thêm 9 thành viên mới, gồm 5 phụ nữ (2 nữ tu và 3 giáo dân), và 4

người nam (giáo dân), đại diện cho Châu Âu (3), Châu Á (1), Châu Phi (2), Bắc Mỹ và Nam Mỹ (2) và Châu Đại Dương (2); đó là:

- Nữ tu Jane Bertelsen (F.M.D.M.), Dòng Phan sinh Thừa sai Thánh mẫu (Anh Quốc);
- Nữ tu Arina Gonsalves (RJM), Dòng Chúa Giêsu và Mẹ Maria – một Dòng được thành lập tại Pháp vào thế kỷ XIX, chuyên giúp đỡ trẻ em đường phố (Ấn Độ);
- Giáo sư Ernesto Caffo, bác sĩ tâm thần, chuyên gia về thanh thiếu nhi, người sáng lập “*Telefono Azzurro*” (Điện thoại xanh), cơ quan thông tin và cảnh báo để bảo vệ trẻ em (Italia);
- Giáo sư Neville John Owen, Thẩm phán (Úc);
- Giáo sư Benyam Dawit Mezmur, tư vấn cho Unicef và tổ chức Save the Children, chuyên gia về việc nhân con nuôi (Ethiopia);
- Ông Nelson Giovanelli Rosendo dos Santos, người sáng lập Hiệp hội Giúp đỡ người nghiện (Brazil);
- Bà Myriam Wijlens, giáo sư giáo luật, tư vấn về các vụ tu sĩ lạm dụng tình dục ở Ireland, Đức, Hà Lan, Canada (Hà Lan);
- Bà Sinalelea Fe'ao, cố vấn trong các trường học Công giáo (Tonga);
- Bà Teresa Kettelkamp, từng là thành viên Ủy ban Bảo vệ Trẻ em

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

mọi khổ đau bằng cái nhìn mới mẻ. Người Kitô hữu lên núi gặp Chúa để rồi được sai xuống núi hành đạo. Nhưng xuống núi rồi, lại có khi thấy cần lên núi.

CẦU NGUYỆN

Khi bị bao vây bởi muôn tiếng ồn ào,
xin cho con tìm được những phút giây thanh lặng.

Khi bị rã rời vì trăm công ngàn việc,
xin cho con quý chuộng những lúc được an nghỉ trước nhan Chúa.

Khi bị xao động bởi những bận tâm và âu lo,
xin cho con biết thanh thần ngồi dưới chân Chúa để nghe lời Người.

Khi bị kéo ghì bởi đam mê dục vọng,
xin cho con thoát được lên cao nhờ mang đôi cánh thần kỳ của sự cầu nguyện.

Lạy Chúa,
ước gì tinh thần cầu nguyện thấm nhuần vào cả đời con. Nhờ cầu nguyện,
xin cho con gặp được con người thật của con
và khuôn mặt thật của Chúa. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

của Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ (2005-2011) (Hoa Kỳ).

Nhiệm vụ cụ thể của Ủy ban Tòa thánh Bảo vệ Trẻ Vị thành niên là đề nghị với Đức Thánh Cha các sáng kiến thực hành tốt nhất để bảo vệ trẻ vị thành niên và người lớn dễ bị tổn thương khỏi bị lạm dụng tình dục, đồng thời thúc đẩy các Giáo hội địa phương đảm nhận trách nhiệm bảo vệ tất cả trẻ em, thanh niên và người lớn dễ bị tổn thương. Đưa việc phòng chống lạm dụng và bảo vệ vào đời sống và hoạt động của các Giáo hội địa phương vẫn là mục tiêu trong tương lai và là thách đố lớn nhất của Ủy ban.

Trong bốn năm đầu, Ủy ban đã làm việc với gần 200 giáo phận và các cộng đoàn dòng tu trên toàn thế giới để nâng cao nhận thức và giáo dục mọi người về nhu cầu bảo vệ ở trong nhà, trong giáo xứ, trường học, bệnh viện và trong các tổ chức khác. ■

**Một giám mục của Giáo hội
thâm lặng Trung Quốc:
“Chúng tôi sẽ vắng phục
Đức giáo hoàng”**

Trung Hoa đại lục, bao gồm cả những người ở Hong Kong, Ma Cao, Đài Loan và ở tất cả các châu lục khác, xin đừng phát biểu nhân danh chúng tôi, đừng nhất quyết nói thay cho chúng tôi, đừng nói thay mặt cho Giáo hội thâm lặng. Tôi xin các bạn vì các bạn không phải là người có thể đại diện cho Giáo hội thâm lặng ở Trung Quốc.

– *Có người muốn trình bày Giáo hội thâm lặng như là một cộng đoàn đang lo lắng, thậm chí chống lại một thỏa thuận có thể có giữa Bắc Kinh và Tòa Thánh. Liệu có phải thế không?*

– Trong tình hình hiện nay ở Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, không ai được khẳng định mình đại diện cho Giáo hội thâm lặng. Nếu có ai được một cộng đoàn hoặc một cá nhân cụ thể yêu cầu nói điều gì nhân danh họ, người ấy phải công khai tuyên bố rằng mình nói thay cho cộng đoàn hoặc cá nhân cụ thể đó, chứ không phải cho ai khác. Bản thân tôi cũng không muốn ai “đại diện” cho mình, mà tôi không hề được thông báo. Và theo những gì đức tin mách bảo, nhân danh chính tôi và nhân danh cộng đoàn được Chúa giao phó cho tôi chăm sóc mục vụ, tôi muốn long trọng tuyên bố rằng: “Cho dù mối quan hệ giữa Trung Quốc và Tòa Thánh như thế nào, chúng tôi sẽ hoàn toàn vắng phục quyết định của Đức giáo hoàng và Tòa Thánh, bất kể có thể là gì. Và chúng tôi cũng sẽ không nghi ngờ điều đó”.

– *Sự tin tưởng này dựa trên điều gì? Có phải chỉ là do tôn trọng quyết định của thẩm quyền giáo hội?*

– Khi Chúa gọi Ápraham, thì ông đang ở trong hoàn cảnh thật khôn khéo và bất lợi. Ápraham đã không xin Chúa thay đổi hoàn cảnh trước khi ông lên đường. Điều duy nhất Ápraham có là niềm tin nơi Chúa, Thiên Chúa của ông, Đấng đã gọi ông. Ông phó thác cho Thiên Chúa không hề do dự. Khi Chúa gọi tôi, các chủng viện ở Trung Quốc vẫn chưa được mở cửa trở lại. Nhưng Chúa đã ban cho tôi ánh sáng của Ngài. Ngài cho tôi thấy tương lai của Giáo hội ở Trung Quốc có thể sẽ ra sao. Khi tôi xin vào chủng viện mới mở cửa, người ta bảo tôi phải tham dự kỳ thi nhập học. Tôi đã soạn một bài thuyết trình với đề tài: “Nếu mùa đông khắc nghiệt

đã chấm dứt, liệu mùa xuân có còn xa không?”

– *Bây giờ thì sao?*

– Bây giờ chúng ta phải nhìn vào thời điểm hiện tại. Hoàn cảnh của chúng tôi hiện nay không phải là tốt nhất, còn lâu mới đạt được điều đó, và khiến cho nhiều người lo lắng. Nhưng ngay bây giờ Chúa cũng sẽ giúp chúng ta. Chính Ngài là Đấng dựng nên trời đất và toàn thể vũ trụ. Chúng ta đặt trọn niềm hy vọng nơi Chúa. Ngài là Đấng duy nhất bảo toàn niềm hy vọng ấy. Chính Ngài sẽ không làm cho chúng ta bị bẽ mặt. Đó là lý do tại sao những lời của Đức hồng y Parolin mà tôi đọc được, đã khích lệ tôi rất nhiều.

– *Đức cha cảm thấy được an ủi về những lời đó như thế nào?*

– Trong một thời gian dài, Giáo hội ở Trung Quốc của chúng tôi chỉ biết rằng Tòa Thánh và Chính phủ Trung Hoa đang thương thuyết để khắc phục những khoảng cách. Nhưng các cuộc thương thuyết lại bí mật, và chúng tôi không làm sao biết được những tiêu chí của cuộc thương thuyết. Cũng vì lý do này, đã có rất nhiều khoảng trống cho nhiều người lên tiếng, gieo mối lo ngại rằng có thể có sự thỏa hiệp. Câu trả lời của Đức hồng y Parolin đã xác nhận với chúng tôi rằng giả thiết của những người cho rằng cuối cùng sẽ có một thỏa thuận đi ngược lại các nguyên tắc của Công giáo, là vô căn cứ. Đức Giáo hoàng không phải là một nhà chính trị. Các cộng sự của ngài không hành động theo các tiêu chí chính trị. Tất cả công việc họ làm đều được đức Tin khơi nguồn và soi dẫn. Và đức Tin cũng nuôi dưỡng niềm ước mong rằng mọi con chiên sẽ trở về cùng một đàn chiên, cùng một chủ chăn. Đây là nhiệm vụ của Đức giáo hoàng: bảo vệ sự hiệp thông trong Hội Thánh.

– *Đức cha đang nói đến việc tấn phong giám mục bất hợp thức?*

– Trong số 7 vị giám mục bất hợp thức, có một vài vị bị vạ tuyệt thông, và một vài vị đã làm những việc không tốt. Có người sẽ hỏi: liệu họ có còn xứng đáng lãnh đạo cộng đoàn với tư cách giám mục không? Tôi quan niệm thế này: chúng ta biết rằng Đức giáo hoàng là một người cha, và các giám mục bất hợp thức giống như những đứa con hoang đàng; họ đã phạm sai lầm và bỏ nhà ra đi. Khi người con hối hận xin trở về với cha mình, người cha có lý do nào để từ chối tha thứ không? Trái lại, người cha đã chờ đợi đứa con trở về từ rất lâu rồi.

– *Có những người nói rằng thương xót là một chuyện, chấp nhận chức vụ giám mục là một chuyện khác.*

– Nhưng nếu Đức giáo hoàng nói rằng những người ấy có thể là giám mục, thì họ có thể là giám mục. Một khi trở về nhà, họ có thể sống như một người trong gia đình. Chúng ta phải giúp đỡ, khuyến khích, yêu thương nhau và cùng nhau tiến bước. Tất cả những điều này làm tôi nhớ lại những gì Chúa Giêsu nói với người phụ nữ ngoại tình trong Tin Mừng: “Này chị, không có ai kết án chị sao? Vậy tôi cũng không kết án chị. Chị hãy về và đừng phạm tội nữa”. Và tôi cũng nhớ một câu khác của Chúa Giêsu: “Ai thấy mình vô tội, thì ném đá trước đi”.

– *Chuyện gì sẽ xảy ra nếu có sự thay đổi, nếu một trong hai bên không giữ đúng cam kết?*

– Bạn phải luôn tin tưởng lẫn nhau một chút để đi đến một thỏa thuận. Nếu không tin tưởng lẫn nhau, thì cơ hội để nói với nhau cũng chẳng có và sẽ chẳng bao giờ có thỏa thuận. Mục tiêu của Tòa Thánh là loan báo đức tin vào Chúa Kitô, còn chính quyền Trung Quốc có các mục đích khác. Tòa Thánh rất nghiêm túc và chẳng có gì phải giấu giếm khi nói chuyện với chính phủ. Nhưng Trung Quốc cũng là một quốc gia lớn, một quốc gia biết tôn trọng những thỏa thuận đã đạt được. Người Kitô hữu chúng ta biết rằng có thể tin tưởng vào con người. Và trên hết chúng ta tin tưởng vào Chúa. Chính Ngài là Đấng hướng dẫn mọi sự.

*

Trong một trao đổi trước đây vào tháng 8/2016, cũng do phóng viên Gianni Valente thực hiện, khi được hỏi: “Theo một số nhà bình luận, đối thoại là không thực tế và còn có hại nếu trước hết không loại bỏ áp lực của Hội Công giáo Yêu nước. Có phải như thế không?”, Đức cha Nghi đã trả lời: “Trước hết Đức Thánh Cha phải cảm thấy được chúng ta ủng hộ hoàn toàn, và tin tưởng vào ngài. Chúng ta không được áp đặt các điều kiện cho ngài, bảo ngài làm cái này hay không làm cái kia, kể cả mong muốn áp đặt những ý tưởng của chúng ta cho ngài. Trong Tin Mừng, Chúa Giêsu đã trao cho Phêrô nhiệm vụ củng cố anh em mình trong đức tin. Chúa Giêsu cũng nâng đỡ Đức giáo hoàng trong nhiệm vụ này. Và chúng ta đừng mong dạy cho Đức giáo hoàng làm như thế nào”. ■